

сенитѣ тъмни облаци и гъсти мъгли, що тежатъ върху всичко, що е българско, върху всичко онова, което прѣди 25 години вълнуваше и ръководеше нашия народъ, и то това — въ една епоха у насъ на неустановени идеали, на разочарования и колебания въ вѣрата въ себе си. Сега повече, отколкото всѣки други пътъ, главнитѣ черти на българския характеръ: благоразумието, хладнокръвието, постоянството и търпението трѣбва да владѣятъ при всички наши начинания и дѣла, при изпълнението на нашитѣ граждански обязанности, като всички имаме присърдце успѣшния напрѣдъкъ и благосъстоянието на нашата татковина, която великата епоха на освобождението ни завѣща.

„Като ви благодаря, господа, за тая блѣскава оvation, която азъ лично никакъ не заслужавамъ, искрено и сърдечно желая да се утвърди великиятъ духъ, що миналата славна епоха всѣ въ потомството и който трѣбва да възкрѣсне съ българска крѣпка сила и да доведе окончателния триумфъ на най-мощния и здравъ елементъ на Балканитѣ, който носи името Българинъ“.

Отъ двореца шествието се отправило прѣдъ Руското дипломатическо агентство, тукъ е държалъ рѣчь г. Петъръ Ивановъ, книжовникъ, въ присѣдствието на Руския агентъ. Темата на рѣчта бѣ да се подчертае нуждата отъ „славянска слога и братство“.

Шествието се разтурило около прѣко нощъ при паметника на апостола на българската свобода Василь Левски, гдѣто д-ръ Геннадиевъ, сега министъръ, съ своята пламенна рѣчь подчерталъ вѣрата въ изпълненията на „завѣта отъ Царя-Освободителя въ Санъ-Стефано съ надежда на възтокъ, понеже, чудо отъ западъ нѣма“!